

Húsvét 3. Vasárnapja B

**Nézzétek meg kezemet és lábamat: Én vagyok.
Tapintsatok meg és lássátok! (Lk 24,39)**

Olvasmány

Apostolok Cselekedetei 3,13-15.17-19

Azokban a napokban Péter így beszélt a néphez: Ábrahám, Izsák és Jákob Istene, atyáink Istene megdicsőítette Szolgáját, Jézust, akit ti kiszolgáltattatok és megtagadtatok Pilátus színe előtt, noha ő úgy határozott, hogy szabadon bocsátja. Ti azonban megtagadtátok a Szentet és az Igazat, és (Pilátust) arra kértétek, hogy a gyilkosnak kegyelmezzen, az élet fejedelmét pedig megöltétek. Isten azonban feltámasztotta őt a halálból, és ennek mi tanúi vagyunk. Tudom, testvérek, hogy csak tudatlanságból cselekedtétek, amit tettetek, ahogy vezetőitek is. Isten azonban így teljesítette be, amit minden prófétájának szájával hirdetett: hogy az ő Fölkentjének szenvednie kell. Tartsatok hát bűnbánatot, és térjete meg, hogy bűneitek bocsánatot nyerjenek.

Szentlecke

1 János 2,1-5a

Gyermekeim! Ezeket azért írom, hogy ne kövessetek el bűnt. De ha valaki bűnbe esik, van szószólónk az Atyánál: Jézus Krisztus, az Igaz. Ő az engesztelő áldozat bűneinkért, nemcsak a mieinkért, hanem az egész világ bűneiért is. Abból tudjuk meg, hogy megismertük, hogy megtartjuk parancsait. Aki azt mondja: "ismerem", de parancsait nem tartja meg, az hazudik, és nincs meg benne az igazság. De aki megtartja tanítását, abban az Isten szeretete valóban tökéletes.

Evangelium

Lukács 24,35-48

Abban az időben: Az (Emmauszból visszatért) tanítványok beszámoltak az úton történekről, meg arról, hogyan ismerték fel (Jézust) a kenyértöréskor. Míg ezekről beszélgettek, egyszer csak megjelent köztük (Jézus), és köszöntötte őket: "Békesség nektek!" Ijedtükben és félelmükben azt vélték, hogy szellemet látnak. De ő így szólt hozzájuk: "Miért ijedtetek meg, és miért támad kétely a szívetekben? Nézzétek meg kezemet és lábamat! Én vagyok. Tapintsatok meg és lássátok! A szellemnek nincs húsa és csontja, de amint látjátok, nekem van." Ezután megmutatta nekik a kezét és a lábát.

De örömben még mindig nem mertek hinni, és csodálkoztak. Ezért így szólt hozzájuk: "Van itt valami ennivalótok?" Adtak neki egy darab sült halat. Fogta és a szemük láttára evett belőle.

Aztán így szólt hozzájuk: "Ezeket mondtam nektek, amikor még veletek voltam. Be kell teljesednie mindannak, amit rólam Mózes törvényében, a prófétákban és a zsoltárokból írtak." Ekkor megnyitotta értelmüket, hogy megértsék az Írásokat. Majd így folytatta: "Meg van írva, hogy a Messiásnak szenvednie kell, és harmadnap fel kell támadnia a halálból. Nevében megtérést és bűnbocsánatot kell hirdetni Jeruzsálemtől kezdve minden népnek. Ti tanúi vagytok ezeknek. Én meg kiárasztom rátok Atyám ígését."

Elmélkedés

Lukács evangélista itt a Feltámadott és az apostolok találkozásáról tudósít. Jézus, olyan messzire megy, hogy meggyőzze tanítványait jelenlétéről, hogy hagyja, hogy megérintsék, sőt, eszik velük. Valóban ő a Megfeszített, aki ugyan most a valóság egy másik dimenziójában él, de a tanítványok számára mégis ugyanaz a személy tapasztalható meg. Feltámadásának fénye megvilágítja a Szentírást, érthetőbbé teszi a múltat, utal a jövőre (ld. Lk 24,46-48).

Hogyan befolyásolja életünket, hívő emberek életét az a tény, hogy Jézus valóban és valóságosan feltámadt? – Igazában pont úgy, mint az apostolokét és az első keresztény közösségeket. Mi is arra kaptunk meghívást, mint akkoriban a tanítványok és az első keresztények, hogy Isten mellett döntsünk, aki sohasem hagyta cserben népét, Izraelt, hűtlensége ellenére sem, és aki Jézus feltámadása által végérvényesen olyan Istennek bizonyult, aki az életet akarja és nem a halált. Isten azt akarja, hogy az emberek éljenek, de nem cselekszik a teremtményeinek ajándékozott szabadság ellenére. Isten olyan valaki, aki velünk együtt akarja a történelmet alakítani, vagyis válasza mindig személyes válasz életünk egy-egy személyes döntésére.

De ez a történelem, amely Isten mindegyikünk iránt érzett szeretetének története, emberileg szemlélve nem mindig csak pozitív következményeket hordoz; már a Biblia is beszél arról, hogy Jézus nem kerülte el a szenvedést, akkor tehát azok sem, akik az ő Lelke által élnek. Aki Isten mellett dönt, és ezzel az élet és megváltás mellett, az gyakran konfliktusba kerül a világ érdekeivel és hatalmaival. Hatnak olyan erők bennünk is és rajtunk kívül is, amelyek arra törekszenek, hogy eltávolítsanak Istentől, vagy Istentől távol érezzük magunkat. Ha ezt megtapasztaljuk, szenvedünk. De éppúgy, mint az apostolok, mi is bizalommal fordulhatunk Isten ígérétehez újra és újra: az élet és szabadság Istene nem hagyja, hogy teremtményei elsüllyedjenek a szenvedésben. Ha mellette döntünk, akkor betölt minket Lelke, akinek támogatásával hitelesen léphetünk fel a nyilvánosság előtt, és legyőzhetjük a szenvedést és a halált. Mindegyikünk élni akar, értelmesen élni. Ha sikerül Jézus feltámadását hitünk középpontjába állítani és ebből élni, akkor semmi sem taszíthat végérvényesen félelembe és halálba. Ez azt is jelenti, hogy nemcsak a mi életünk lesz reménytelibb és megváltottabb hanem továbbadhatjuk ezt minden körülöttünk élő embernek. Isten velünk akar lenni az úton kicsiben, az egyén életében, és nagyban az Egyház életében – szerető társaként velünk akarja alakítani az életet; és ez az élettörténet – a szenvedés, halál és feltámadás megtapasztalásából – ez a Húsvét története.